

Liturgie



Liturgie voor de eredienst op zondag 27 april 2025 om 09:30 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Psalm 47 (Nieuwe Berijming)

2 God stijgt blinkend schoon / met gejuich ten troon.

Luid bazuingeschal / meldt het overal.

Zingt Gods eer, heft aan, / 's Konings eer, heft aan.

Heel de aarde hoort / naar des Heeren woord,
is zijn rijksgebied. / Zingt een kroningslied !

Die de volken leidt / troont in heiligheid.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 89 (Oude Berijming)

1 'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheer
Uw *waarheid t' allen* tijd, vermelden door mijn reer.
Ik weet, hoe 't vast gebouw van Uwe *gunstbewijzen*
Naar Uw *gemaakt bestek*, in eeuwigheid zal rijzen
Zo *min de hemel* ooit uit *zijn* stand zal wijken,
Zo *min* zal Uwe trouw ooit *wanklen of bezwijken*.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 51 (Oude Berijming)

6 Verwerp mij van Uw *aangezicht* toch niet.
Ai, laat van mij Uw *Heiligen Geest niet* scheiden!
Die *kan alleen* op 't *rechte spoor* mij leiden.
Bestier mijn gang, daar Gij mijn *zwakheid* ziet
Geef mijn *gemoed*, dat *nu angstvallig* vreest,
De *blijdschap* weer doe op Uw *heil* mij hopen.
Laat mij, gesterkt door *enen* eedlen geest,
Volvaardig 't pad van Uw *geboden* lopen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Jozua 3 vers 1 - 4

De doortocht door de Jordaan

¹ Toen stond Jozua 's morgens vroeg op. Zij braken op uit Sittim en kwamen tot aan de Jordaan, hij en al de Israëlieten. En zij overnachtten daar voordat zij overstaken.

² En het gebeurde na verloop van drie dagen dat de beambten door het midden van het kamp gingen

³ en het volk geboden: Wanneer u de ark van het verbond van de HEERE, uw God, ziet, en de Levitische priesters *die* hem dragen, moet ú vanaf uw plaats opbreken en hem volgen.

⁴ Er moet echter een afstand zijn tussen u en *de ark* van ongeveer tweeduizend el lengte. U mag er niet dichterbij komen, opdat u de weg zult weten die u moet gaan, want u bent die weg niet eerder gegaan.

Schriftlezing: Jozua 3 vers 14 - 17

¹⁴ En het gebeurde, toen het volk uit zijn tenten opbrak om de Jordaan over te steken, dat de priesters de ark van het verbond droegen, voor het volk uit.

¹⁵ En zodra de dragers van de ark tot aan de Jordaan kwamen, en de voeten van de priesters die de ark droegen, in het water gedompeld waren, aan de rand van het water – de Jordaan was helemaal buiten zijn oevers getreden al de dagen van de oogst –

¹⁶ bleef het water dat van bovenaf kwam, staan. Het bleef staan als een dam heel ver weg bij de stad Adam, die naast Sarthan ligt. En *het water* dat naar de zee van de Vlake, de Zoutzee, stroomde, verdween; het werd afgesneden. Toen stak het volk over, tegenover Jericho.

¹⁷ Maar de priesters die de ark van het verbond van de HEERE droegen, stonden op het droge, in het midden van de Jordaan, onbeweeglijk. En heel Israël stak over op het droge, tot heel het volk het oversteken van de Jordaan voltooid had.

Schriftlezing: Romeinen 6 vers 1 - 11

Gestorven aan de zonde

¹ Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?

² Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?

³ Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?

⁴ Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

⁵ Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt *aan Hem* in Zijn dood, dan zullen wij ook *aan Hem gelijk zijn* in Zijn opstanding.

⁶ Dit weten wij *toch*, dat onze oude mens *met Hem* gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

⁷ Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

⁸ Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

⁹ Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

¹⁰ Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God.

¹¹ Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.

Zingen: Op Toonhoogte 433 (Gestorven aan de zonde)

1 Maria kwam bij het graf
en hilde om haar Heer.
De grote steen was weggerold
en Jezus was er niet meer.
Maar een engel zei plotseling:
'Weet je niet meer wat Hij gesproken heeft?
Hij is opgestaan, Hij is opgestaan,) 2x
Hij leeft, Hij leeft.')

2 De discipelen waren zo moe,
ze treurden om de Heer.
Waar moesten ze nu nog naar toe?
Hun meester was er niet meer.
Maar Maria riep plotseling:
'Hij heeft gedaan wat Hij gesproken heeft!
Hij is opgestaan, Hij is opgestaan,) 2x
Hij leeft, Hij leeft.)
Hij leeft, Hij leeft.

Zingen: Gezang 217

1 Jezus leeft en ik met Hem!
Dood, waar is uw schrik gebleven?
Hem behoor ik en zijn stem
roept ook mij straks tot het leven,
opdat ik zijn licht aanschouw,
dit is al waar ik op bouw.

2 Jezus leeft! Hem is het rijk
over al wat is gegeven.
En ik zal, aan Hem gelijk,
eeuwig heersen, eeuwig leven.
God blijft zijn beloften trouw,
dit is al waar ik op bouw.

3 Jezus leeft! Hem is de macht.
Niets kan mij van Jezus scheiden.
Hij zal, als de vorst der nacht
mij te na komt, voor mij strijden.
Drijft de vijand mij in 't nauw,
dit is al waar ik op bouw.

4 Jezus leeft! Nu is de dood
mij de toegang tot het leven.
Troost en kracht in stervensnood
zal de Levende mij geven,
als ik stil Hem toevertrouw:
Gij zijt al waar ik op bouw!

Prediking

Zingen: Psalm 23 (Oude Berijming)

1 De *God des* heils wil *mij ten Herder* wezen.
'k Heb geen gebrek, 'k Heb *geen gevaar te* vrezen.
Hij *zal mij* zacht, in *liefelijke* weiden,
Aan d' oevers van zeer *stille waatren* leiden.
Hij *sterkt mijn* ziel richt, om *Zijn Naam, mijn* treden
In 't *effen* spoor van *Zijn gerechtigheden*.

2 Ik *vrees niet*, neen, schoon ik door *duistre* dalen,
In doodsgevaar *bekommerd om* moest dwalen.
Gij *blijft mij* bij in *alle tegenspoeden*
Uw stok en staf zal *mij altoos* behoeden.
Gij *troost mijn* ziel, en *richt, in mededogen*,
De *tafel* aan, voor *mijner haatren* ogen.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Gezang 291

1 Nooit kan 't geloof te veel verwachten,
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou ooit zijne macht beperken?
't Heelal staat onder zijn gebied!
En wat zijn liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.

2 Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog
Voor hen die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

Zegen